

ME mládeže, Mamaia (Rumunsko), 4. – 15. 9. 2017

Závěrečná zpráva

Výpravu ČR tvořilo 13 hrajících reprezentantů pozvaných a s právem osobní účasti, tři oficiální doprovodní trenéři (Marek Vokáč, Pavel Šimáček a Ondřej Matějovský), a sedm doprovodných osob, převážně rodičů hráčů mladších ročníků.

Výsledky našich reprezentantů:

SNo		Name	RtgI	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Pts.	Místo	Kat.
53		Zelba Lukáš	1156	1	1	0	0	1	0	1	0	0	4,0	61	H08
58		Werner Hong Quan Dan	1555	1	0	0	1	1	0	0	1	0	4,0	92	H10
31		Dudek Vojtěch	1951	1	0	1	1	0	1	0	1	0	5,0	47	H12
45	CM	Stalmach Richard	1888	1	0	1	0	1	1	0	½	½	5,0	44	H12
84		Voříšek Jakub	1942	0	1	0	½	½	0	1	0	½	3,5	99	H14
42		Hurdzan Tomáš	2223	1	0	0	0	1	1	½	0	½	4,0	68	H16
10	FM	Vykouk Jan	2440	½	1	1	0	1	½	½	½	0	5,0	26	H18
54		Zádrapová Amálie	0	1	½	0	1	0	0	0	1	0	3,5	38	D08
86		Martinková Magdalena	0	0	0	0	1	1	½	0	0	1	3,5	75	D10
52		Šťastná Martina	1558	0	½	1	0	0	½	0	1	1	4,0	66	D12
32		Koubová Anna Marie	1805	1	0	1	1	½	0	1	1	0	5,5	18	D14
62		Vilímová Julie	1741	0	0	0	1	1	1	1	0	½	4,5	45	D16
9	WFM	Kaňáková Natálie	2186	1	0	1	½	0	0	1	1	1	5,5	15	D18

Podrobné výsledky je možno nalézt na adrese

<http://chess-results.com/tnr296091.aspx?lan=1&art=0&turdet=YES&flag=30&wi=984>

Výprava sice splnila minimální výsledkový cíl díky zlepšenému závěru Natálie Kaňákové, která dokázala ve sledované kategorii D18 proniknout mezi první šestnáctku soutěže (startovalo 48 hráček ze 34 federací), jinak ovšem dosažené výsledky nebudí žádný optimismus. Všichni naši reprezentanti mohli podle mého názoru vybojovat reálně přinejmenším o půl bodu více, od některých jsem očekával ještě lepší výsledek. Přece jen však některé reprezentanty také pochválím. Dobrý dojem zanechala Anna Marie Koubová, líbila se mi i hra Vojtěcha Dudka, Lukáše Zelby, a zajímavý potenciál byl občas cítit ze hry Amálie Zádrapové. Ani oni se však nevystříhali chyb, které by se daly zobecnit do několika společných okruhů:

1. Zbytečné hrubé chyby v taktice. U nejmladších ročníků to lze ještě akceptovat, jejich zkušenosti s tímto hracím tempem jsou minimální, ale všeobecně to signalizuje nedostatečný důraz na trénink taktiky a propočtu variant. Někdy docházelo k těmto chybám v časových tísňích, ale vznik časových tísňích významně souvisí právě s uváděnými nedostatky.
2. Nesprávné hodnocení vzniklých pozicí a přeceňování soupeřů. Zvláště u mladších kategorií naši reprezentanti věnovali příliš velkou pozornost ratingu svých soupeřů a často své neúspěchy zdůvodňovali příliš silným soupeřem. I když se trenéři snažili hráče přesvědčit, že význam tohoto čísla je ve většině kategorií jen orientační a důležitější je shodný bodový zisk v probíhající soutěži, mezi našimi hráči je tento respekt příliš hluboko zakořeněn. Opět to částečně ovlivňuje nedostatek zkušeností z partií s papírově silnějšími soupeři, ale i hráči

starších kategorií mnohdy tento respekt ve své hře pocítují, a projevuje se to právě určitým strachem při hodnocení postavení na šachovnici. Naši mladí šachisté by se měli mnohem častěji zúčastňovat soutěží se starší a papírově kvalitnější konkurencí, v tréninku by pak měla být věnována významná pozornost i psychice hráčů, především eliminaci strachu z neúspěchu a obavy ze soupeřů.

3. Nepříliš úspěšná obrana horších postavení. Někdy to souvisí s nesprávným hodnocení pozice a s rozeznáním potíží, do kterých se hráč dostal, často to souvisí i s neznalostí variant v zahájení. Chybí především potřebná vynalézavost a také vytrvalost, odolnost a trpělivost. Obrana ohrožených pozic je samozřejmě pro mladé šachisty dosti náročným úkolem, který je v tréninku možno řešit až u pokročilejších hráčů, přesto by však některé užitečné podněty (především tušení o technicky náročných koncovkách a remízových motivech) bylo vhodné do tréninku zařadit již v dřívějších fázích.
4. Realizace výhody. To se týká především starších kategorií, a opět to významně souvisí s problematikou hodnocení pozice a nedostatečnou znalostí techniky koncovek. Těžiště hry v takových pozicích se často přesouvá do oblasti taktiky a nese s sebou riziko zbytečných chyb.

Obecné podmínky:

Výprava byla ubytována v hotelovém areálu Phoenicia Holiday Resort. Areál je na místní poměry vybaven velmi dobře, nabízí řadu sportovních aktivit, které kromě občasného koupání v moři a večerního plavání v hotelových bazénech nebyl příliš čas využít. Hotel nabízel bohaté a pestré stravování na vynikající úrovni. Hotelové pokoje byly prostorné, i když pravděpodobně běžně dimenzovány pro pobyt o 1 menšího počtu osob, a jejich zařízení bylo zaměřeno spíše turisticky než pobytově. Ale přípravu na partie se dařilo řešit bez problémů.

Dopravu z hotelu do hrací místnosti zajišťovali pořadatelé pomocí autobusů, poněkud nevhodné bylo, že z našeho nejvzdálenějšího hotelu autobusy odjížděly již hodinu před zahájením kola (příchod na partii měl navíc toleranci 15 minut), takže jsme běžně byli na místě již více než půl hodiny před zahájením kola. To znamenalo kratší čas jak na přípravu, tak i na relaxaci, a pro některé hráče i nepříjemné čekání na zahájení partie.

Pořadatelé zcela podcenili fakt, že s hráči přicestovaly početné skupiny doprovodů, pro které nebylo zajištěno vůbec nic. Vstup do objektu, ve kterém se hrálo, byl z počátku dovolen pouze hráčům, masa doprovázejících osob postávala před budovou, až za chodu turnaje pořadatelé opatřili pro doprovázející osoby alespoň dostatek židlí, vzhledem ke stálým teplotám mezi 27-31 stupňů i pak nebyl dlouhý pobyt na přímém slunci nic příjemného. Pro rozbory dohraných partií bylo nutno včas obsadit několik málo stolečků u přílehlého stánku s nápoji. Návrat do hotelu zajišťovaly autobusy po skončení partií průběžně, vzhledem k počtu našich doprovázejících osob to pro nás nepředstavovalo žádný organizační problém.

Letecká doprava Praha – Bukurešť a zpět proběhla bez problémů, jen rodina Martinkových absolvovala individuální cesty z Ženevy a zpět. Autobusová doprava z Bukurešti do Mamaie a zpět již byla náročnější, především díky zřejmě trvalým zácpám okolo Bukurešti trvalo cca 250 km vždy přes 4 hodiny. Při zpáteční cestě s tím ovšem pořadatelé počítali a odlet jsme tak stihli bez problémů.

Závěrem:

Při závěrečném hodnocení naší výpravy v dějišti soutěže jsem otevřel otázku, co by měl ŠSČR při organizaci těchto akcí zlepšit. Přítomní rodiče vyjádřili spokojenost se zajištěním tohoto ME, v diskusi se řešily převážně otázky finančních nákladů na tuto soutěž a otázky finančního zabezpečení

tréninkové práce v klubech. Těžištěm ovšem nebyly vždy požadavky na příspěvky ŠSČR, ale často také otázky jak rozvíjet sponzorské a grantové aktivity přímo v klubech.

Závěrem bych chtěl poděkovat svým trenérským kolegům Ondřeji Matějovskému a Pavlu Šimáčkovi za odvedenou trenérskou i organizační spolupráci, díky které jsme během soutěže museli řešit jen zanedbatelné problémy.

Marek Vokáč, trenér a vedoucí výpravy